పెద్దిభొట్ల సుబ్బరామయ్య

వాడాదివారం. రామచంద్రమూర్తి ముందుగదిలో కుర్చీలో కూర్చుని ఇల్లు వారి అబ్బాయిదగ్గర దినపత్రిక అడిగి తుకుని చూస్తున్నాడు. వాకిట్లో వేపచెట్టు ంద ఇల్లుగల వారి చిన్న పిల్లవాడు ఇద్దరు గురు స్నేహితులతో గోలీకాయలు ఆడు ంటున్నాడు.

ఇంతలో వాకిట్లోనుంచి 'రామచంద్ర గారూ' అని కేకవినిపించింది. అతను ర్చీలోనుంచి లేచి వాకిట్లోకి చూసి నువ్వా, రావ్! లోపలికిరా!' అన్నాడు.

కృష్ణారావు లోపలికివచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. రామచంద్రమూర్తి పక్కనే స్టూలుమీద కూర్చుని స్నేహితుడివంక చూశాడు. కృష్ణారావు మొహం దీనంగా వుంది. రామచంద్రమూర్తి "అదేమిటోయ్! అలా వున్నావు? ఏమిటి విశేషాలు?" అని అడిగాడు. కృష్ణారావు నిట్టూర్చి 'ఏం చెప్పనోయ్? నాకివి గడ్డురోజులు. పొద్దున్న లేచి ఏమి దిక్కుతోచక నీ దగ్గరికి వచ్చాను. నువ్వు గట్టున పడెయ్యకపోతే లాభంలేదు?' అని వూరుకున్నాడు. రామచంద్రమూర్తి దినపత్రిక మడుస్తూ 'నువ్వేదో కొంప మునిగి పోయినట్టు మాట్లాడుతున్నావు. అదేమిటో చెప్పు. సాయం చెయ్యగలిగితే ప్రయత్నిస్తాను' అన్నాడు.

కృష్ణారావు హఠాత్తుగా అతని చేతులు పట్టుకుని "ఒక్క ఇరవై రూపాయలు అర్జెంటుగా కావాలి. నా జీతం అంతా నాలుగో తారీకుకే అయిపోయింది. ఇవ్వాళ మా మామగారికి జబ్బుగావున్నట్టు టెలిగ్రాం వొచ్చింది. మా ఆవిడ పదకొండుగంటల బండికి వూరికి పోతానని కూర్చుంది. నువ్వు

ఏదో ఉపాయం చూడకపోతే లాభంలేదు" అన్నాడు.

రామచంద్రమూర్తి అదిరిపడి "ఏం చేశావు. ఇవ్వాళ పదమూడో తారీఖు ఇరవై రూపాయలు కాదు గదా, ఇరవై నయాపైసలు కూడా మిగలకుండా పదో తరీకే జీతమంతా ఖర్చయిపోయింది. ఏమిటి సాధనం?" అన్నాడు;

కృష్ణారావు అతని చేతులు వొదలకుండా "అట్లా అంటే లాభం లేదు. నేను మరెక్కడికీ పోను. మరెవ్వర్నీ అడగను. నువ్వే సర్దాలి" అన్నాడు.

రామచంద్రమూర్తి రెండు నిముషాలు ఆలోచించి 'అయితే కూర్చొని వుండు ఇల్లుగలవారి అబ్బాయిని అడిగి వొస్తాను. ఉంటే యిస్తాడు' అని దినపత్రిక అక్కడ పడేసి అవతలి భాగంలోకి వెళ్లాడు. ఇల్లుగలవారి అబ్బాయిపేరు జనార్దనరావు; అతనికి యిరవై ఏళ్ళు వుంటాయి. బి. ఎ. ఆఖరు సంవత్సరం చదువుతున్నాడు. అతను అప్పుడే స్నానంచేసి వొస్తూ, రామచంద్రమూర్తినిచూసి "ఏమండీ! ఇలాదయచేశారు?" అని అడిగాడు.

రామచంద్రమూర్తి సందేహిస్తూ "ఇంటి దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వొచ్చిందోయ్ జనార్దనం! మా నాన్నకు జ్వరంగావుందట. మందులకూ మాకులకూ డబ్బులేవట. ఇరవై రూపాయలు పంపించమని వ్రాశారు. నా దరకేమో పదో తేదితోనే జీతం రాళ్ళు నిండుకున్నాయి. కొంచెం సర్దుతావేమోనని...' అన్నాడు.

జనార్దనరావు నవ్వి "దానికేం! అలాగేలెండి. నాకూ నిన్ననే పాతిక రూపాయలు పంపించారు మా నాన్నగారు, అందులో నే యిస్తాను. తీసుకోండి. ఇబ్బందు లెవరికి రావు. కానీ. ఒక్క మాట. మీరు మళ్ళీ పదిరోజుల్లో యిచ్చి తీరాలి. లేకపోతే నేను మాట పడవలసి వస్తుంది..." అన్నాడు.

రామచంద్రమూర్తి గుండెలు నిండుగా గాలిపీల్చి "అబ్బే! అంతమాత్రం ఎరగనూ? మా కృష్ణారావు నాకు పాతిక రూపాయలు యివ్వాలి. మరో అయిదారు రోజుల్లో ఇస్తానన్నాడు అతనివ్వగానే మీ డబ్బు మీకిచ్చేస్తాను" అన్నాడు. జనార్దనరావు సంచీ పర్సులో నుంచి రెండు పదిరూపాయల నోట్లుతీసి రామచంద్రమూర్తి చేతికియిచ్చాడు. రామచంద్రమూర్తి 'థ్యాంక్స్' అంటూ బైటికి వెళ్ళి ఒక్క అంగలో తన గదిలోకి పరిగెత్తాడు.

కృష్ణారావు దినపత్రిక మూసి లేచి, సంచుని ఆతుర్దాతో "ఏమయింది?" అని అడిగాడు. రామచంద్రమూర్తి ఆ రెండు పదిరూపాయలనోట్లనూ కృష్ణారావు చేతుల్లో పెట్టి "తీసుకో గానే కాదోయ్! అన్నమాట ప్రకారం పదిరోజుల్లో తీర్చాలి. ఆవిషయం మర్చిపోకు, నువ్వివ్వకపోతే మళ్ళీ నేను మాటపడాలి...!" అన్నాడు.

కృష్ణారావు సంతోషంతో "అబ్బే నిన్ను మాటపడనివ్వనుగా! పదోరోజు నాటికి ఆ మనిషిబ్బు ఆరాగానకు పువ్వుల్లో పెట్టియిద్దువుగానిలే...వస్తా" అంటూ వెళ్లిపోయాడు. రామచంద్రమూర్తి మళ్ళీ పత్రిక తీసుకుని చూడటం ప్రారంభించాడు.

ఆ తర్వాత వారం రోజులు గడచిపోయాయి. కృష్ణారావు రామచంద్రమూర్తికి రోజూ ఆఫీసులో కనిపిస్తూనే వున్నాడు. అతను మమూలుగా ఉత్సాహంగా తిరుగుతున్నాడు. అతనికి డబ్బు విషయం జ్ఞాపకం వున్నట్టు లేదు. రామచంద్రమూర్తి ఒకనాడు మధ్యాహ్నం కృష్ణారావుతో "నువ్వు డబ్బు తీసుకుపోయి వారంరోజులయింది. జనార్దనం, డబ్బు మళ్ళీ పదిరోజుల్లో యివ్వకపోతే ఇబ్బంది పడవలసివస్తుందని చెప్పి యిచ్చాడు. నీకేమో యీ విషయం గుర్తున్నట్టు లేదు." అన్నాడు. కృష్ణారావు నవ్వి "వారంరోజులే కదా అయింది! ఇంకా మూడురోజులు వ్యవధివుందిగా ఆలోచిద్దాంలే." అన్నాడు. తర్వాత మరో రెండు రోజులు కూడా గడచినయ్. రామచంద్రమూర్తి ఆఫీసులో కృష్ణారావును కలుసుకుని "జనార్దనం ఇవ్వేళ పొద్దున నన్ను అడిగాడు. అతనెవరికో ఇవ్వాలిట అవతలివారతన్ని అడుగుతున్నారట! 'రేపు తప్పకుండా ఇస్తాన'ని చెప్పివొచ్చాను. నువ్వేంచేస్తావో! రేపు ఇవ్వకపోతే నాగౌరవం దక్కదు." అని చెప్పాడు. కృష్ణారావు తొందరగాపోతూ "రామశాస్త్రి నాకు ఇరవై రూపాయలు ఇవ్వాలి సాయంకాలం ఇస్తానన్నాడు. ఆయన ఇవ్వగానే మీ

ఒకప్పుడు అమెరికా అధ్యక్షుడు అబ్రహాం లింకన్ ను చూడవచ్చిన విదేశరాజు ఒకాయన లింకన్ బూట్లు పాలిష్ చేసుకోవడం చూసి ఆశ్చర్యపడి—

'ఏమిటి మీ బూట్లు మీరే పాలిష్ చేసుకుంటారా' అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా. వెంటనే లింకన్ మరింత ఆశ్చర్యంగా ఇలా అడిగాడు.

'అవునండీ. అయితే మీరు పరాయివాళ్ళవి తప్ప మీవి చేసుకోరా ఎప్పుడూ.'

యింటికి తెచ్చియిస్తాలే" అన్నాడు. చంద్రమూర్తి మరి మాట్లాడలేదు.

ఆనాడు రాత్రి ఎనిమిదిగంటలకు చంద్రమూర్తిగదిలో కూర్చుని ఏదో పు చదువుకుంటూ వుండగా కృష్ణారావొ డు. అతని మొహం కళావిహీనంగావు రామచంద్రమూర్తి అదుర్దాగా "కూర ఏమయింది? రామశాస్త్రి నీకివ్వవలసినడ ఇచ్చాడా?" అని ప్రశ్నించాడు.

కృష్ణారావు తల అడ్డంగా వూపు "లేదు బ్రదర్! లోకం పాపిష్టిది. ఎవ నమ్మేందుకూ వీలేకుండా పోతోం 'పాపం! ఇబ్బందిలో వున్నాడే' అని తలచి నానాగడ్డీతిని, అడ్డమైన అబద్ధా ఆడి నేను రామశాస్త్రికి డబ్బుయిస్తే మ దక్కించుకోలేక పోయాను. ఇందుకే లు 'ఎవర్నీ పూర్తిగా నమ్మవద్ద'న్నారు.. అన్నాడు.

రామచంద్రమూర్తికి గుండె ఆగినంత యింది. అతను పుస్తకం మడిచి క్రింద "పోన్లే! ఇంతకీ మీ ఆవిడ వూరికి సుర తంగా వెళ్ళిందా? మీమామ గారికి జబ్బున మెంతా?" అని అడిగాడు, కృష్ణార "అబ్బే! నాభార్య ఊరికెప్పుడు పోయి ఇంట్లో నేవుంది. మా మామ గారికి జబ్బున కారణమేమిటి? ఆయన చచ్చిపోయి అ దేళ్ళవుతోంది" అన్నాడు.

రామచంద్రమూర్తి ఆశ్చర్యంతో నో తెరచి, ఒక్క క్షణం ఆగి "అదేమిటోయ్ నువ్వు ఆనాడు చెప్పావుగా?" అన్నా కృష్ణారావు నవ్వి "చెప్పానుగా" ఆ రా శాస్త్రి 'ఇబ్బందిలో వున్నాను, గటునప య్యమ'ని అడిగితే కాదనలేక నీదగ్గరకివొ అడిగాను. అదంతా అబద్ధమే. ఇంత అబద్ధమూ ఆడి సహాయంచేసిన ఆదుకున్న నుకు ఇలా చేశాడు. పెద్దమనిషి." అన్నాడ

రామచంద్రమూర్తి గాలిపీల్చుకు నెంద పంచలోకి వొచ్చి నిలబడి, "అయితే రే రామశాస్త్రిని నేనడుగుతాను. ఏ వ టాడో" అన్నాడు. కృష్ణారావు వె పోతూ "సరే. అడుగు" అని జవా చెప్పాడు.

మర్నాడు రామచంద్రమూర్తి ఆఫీసుల రామశాస్త్రిని కలుసుకుని 'మీరు కృ రావుకు ఇరవై రూపాయలు బాకీ వునా రట. అతను నాకు అంత మొత్తమ యివ్వాలి. మీరు 'ఇబ్బందిలో వున్నాన' అడిగితే వెంటనే నా దగ్గర బదులు తీసుక మీకిచ్చాడు. నాకు చాలా ఇబ్బంది వుంది. మీరు ఈ సాయంకాలం లోప ఇవ్వకపోతే నేను మరొకళ్ళచేత మాటప పడవలసివస్తుంది' అన్నాడు.

రామశాస్త్రికి ఇరవై ఎనిమిదేళ వుంటాయి. ఆయన కలం క్రిందపెట్టి రా

నమ్మకమైన నంజనగూడు కుటుంబ ఔషధములను వాడుడు

నంజనగూడు పండ్లపొడి

తీపి, ఉప్పు ప్యాకెట్లు.

సకల పండ్లవ్యాధులను ఆపి, మాన్పు
ఐ.డి.యల్. 61. నంజనగూడు పండ్లపొడి (డబ్బి)

శ్రీకర కస్తూరి మాత్రలు పిల్లలకు, పెద్దలకు శ్రేష్ఠమైన సంజీవి.

కర్ణ (గోరోజన మాత్రలు) పశిపాపలకు.

బాలక్స్ విరేచన మాత్రలు పెద్దలకు పిల్లలకు.

జ్వరెగ్ సకల జ్వరములకు

కాలరెక్స్ అతిసారము, కలరాకు

జినజిప్ జీర్ణవృద్ధికి, పిత్తశాంతికి.

స్వాభావిక, పరిశుద్ధ **యూనికార్న్** తేనె

సోల్ ఏజంట్లు: యునైటెడ్ కన్సర్న్, 54 బందరు వీధి, మద్రాసు-1.

శాఖలు : విజయవాడ, హైదరాబాదు, (స్టాకిస్టులు కావలెను)

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన ఐర్యనుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేది, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయతు 12మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, విధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్న యెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన ఫోర్కాస్టు మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

అందమునకు
ఆరోగ్యమునకు
వసంత్ సబ్బులు

వసంత్ సోప్ వర్క్సు లిమిటెడ్.
వసంత్ నగర్ • మదరాసు.

★ చక్రనేమి ★

చంద్రమూర్తి చేతులు పట్టుకుని, "ఏం చెప్పమంటారు? నా అవస్థ. మా పినతండ్రికొడుకు హైస్కూల్లో టీచరు. వాడిపెళ్ళాం కొత్తగా కాపురానికి వచ్చింది. వాడు ఢిల్లీలోవుండి 'ఒక్కయాభై రూపాయలుంటే సర్దమ'నిఅడిగాడు. ఎల్లా కాదనను? ముప్ఫైరూపాయలు నా దగ్గరవుంటే యిచ్చాను. ఇంకా ఇరవై రూపాయలు కావల్సివచ్చింది. కృష్ణారావును అడిగాను. ముందు లేదన్నాడు. నేను 'మా నాన్న మరణశయ్యమీద వున్నాడనీ, నా దగ్గర అక్కడికి పోవటానికి చార్జికి కూడా డబ్బులేదనీ, మా నాన్నను ఇప్పుడు చూడలేకపోతే మరి జన్మలో చూడలేనేమోన'నీ చెప్పి ఒప్పించాను. నా అవస్థ విని అతను మెత్తబడ్డాడు. ఆ మర్నాడే మీ దగ్గరికి వొచ్చి బాకీలు తీసుకుని నాకిచ్చాడు. నేను మా వాడికిచ్చాను. కానీ, వాడింతవరకూ ఆ డబ్బు నాకివ్వలేదు. ఏంచావమంటారు? నా పరిస్థితి ఎన్నడూ ఇంత దరిద్రంగా లేదు" అన్నాడు.

రామచంద్రమూర్తి అతికష్టంమీద తేరుకుని "మీ పినతండ్రి కొడుకు ఎక్కడ పని చేస్తున్నాడు? ఆయన పేరేమిటి?" అని అడిగాడు. రామశాస్త్రి "అతను మునిసిపల్ హైస్కూల్లో హింది టీచరు. అతనిపేరు సుదర్శనరావు" అని సమాధానం చెప్పాడు. రామచంద్రమూర్తి ఏదో గుర్తుకు తెచ్చుకున్నట్టు "అతనా! సుదర్శనం! ఎర్రగా సన్నగా వుంటాడు. అతనితో నాకు మంచి పరిచయం వుంది. అతన్ని నేనడుగుతాలెండి. ఇవ్వకపోడు." అని మళ్ళీ ఆగి "నిజంగా నే అతను మీకు డబ్బు ఇవ్వాల్సి వున్నాడా?" అని అడిగాడు.

రామశాస్త్రి ఒక్కక్షణం ఆశ్చర్యపడి, తర్వాత పెద్దగా నవ్వుతూ "అబ్బే! యింక మీకు భయంలేదు. అబద్ధాలన్నీ దాటి నిజం దగ్గరికి వచ్చారు. అతన్ని యీ సాయంకాలమే కలుసుకుని అడగండి" అన్నాడు.

ఆనాడు సాయంకాలం నాలుగున్నర గంటలు దాటిన తర్వాత రామచంద్రమూర్తి ఆఫీసునుంచి నేరుగా మునిసిపల్ హైస్కూల్ దోవపట్టాడు. అతను హైస్కూలుకు వెళ్ళిన అయిదు నిముషాల్లోనే 'ఇంటిబెల్లు' కొట్టారు. పిల్లలంతా గోలచేసుకుంటూ యిళ్ళకు పోతున్నారు.

వారిలో రామచంద్రమూర్తికి ఇల్లుగల వారి అబ్బాయి కనుపించాడు. అతను అయిదోక్లాసు చదువుతున్నాడు. రామచంద్రమూర్తి అతన్ని పిలిచి "అవధానీ! మీ హింది మేష్టారు సుదర్శనం ఎక్కడ వుంటాడు?" అని అడిగాడు అవధాని

దూరంగా పోతున్న సుదర్శనాన్ని చూపించి "అదుగో! ఆయనే" అంటూ పరిగెత్తి పోయాడు.

రామచంద్రమూర్తి పెద్ద పెద్ద అంగలతో సుదర్శనాన్ని సమీపించి "హల్లో! సుదర్శనం!" అని పలకరించాడు. సుదర్శనం ఎర్రగా పొడుగ్గా వున్నాడు. గ్లాస్కో ధోవతి కట్టుకుని సిల్కులాల్చీ వేసుకుని వున్నాడు. అతను రామచంద్రమూర్తి వంక కొన్నేపు చూసి గుర్తుపట్టి, 'మూర్తీ! నువ్వా? చాలాకాలానికి కనిపించావే! ఇక్కడే వుంటున్నావా? ఏమిటి ఉద్యోగం? జీతమెంత? పెళ్ళయిందా? పిల్లలా? మీ నాన్నగారు ఇంకా కవిత్వం వ్రాస్తూనే వున్నారా?" అని ప్రశ్నలవర్షం కురిపించాడు.

రామచంద్రమూర్తి అన్నిటికీ సమాధానాలు చెప్పి నెమ్మదిగా "సుదర్శనం! రామశాస్త్రి మీ పెత్తండ్రి కొడుకట కదూ? ఆయన నాకు యిరవై రూపాయలివ్వాలి. ఆయన నీకోసమనే నాదగ్గర బదులు తీసుకున్నాడు. నేను మరొకరిదగ్గర అడిగి తీసుకుని ఆయనకు ఇచ్చాను. ఇప్పుడు నన్ను వాళ్లు అడుగుతున్నారు. ఇవ్వాళ ఇవ్వకపోతే నామాట దక్కేట్టు లేదు. ఏంచేద్దామంటావ్?" అని అడిగాడు.

సుదర్శనం నవ్వి "అవును. అతను నాకోసమే అప్పు తెచ్చి యిచ్చాడు. నాకేమో ఇవ్వాళ్టి నుంచీ యివ్వటానికి వసలేదు. కొత్తకాపురం కదా? అందువల ఇబ్బందుల్లో వున్నాను. సూది దగ్గర్నుంచీ గంగాళందాకా కొనుక్కోవలసి వచ్చింది. మొన్న మొన్నటి తారీకున నేనొక స్నేహితుడికి యిరవై రూపాయలు, అప్పుగా యిచ్చాను నాలుగైదు రోజుల్క్రిందట అతను కనిపించి, 'తనకు డబ్బువచ్చిందనీ, దాని, తన 'స్నేహితుడొకడు ఆపదలో వుంటే ఆదుకునేందుకు యిచ్చాననీ, 'ఇవ్వాళ తప్పక చేతికందుతుంద'నీ, 'ఇస్తాననీ చెప్పాడు నీకు వేరేపని ఏమీ లేకపోతే మనిద్దరం పోదాం. రా' అన్నాడు.

వారిద్దరూ కలిసి నడవటం ప్రారంభించారు. కొంతదూరం పోగానే వారికి రామశాస్త్రి కనిపించాడు. అతనుకూడా వీరి వెంట బయలుదేరాడు.

సుదర్శనం నడిచి నడిచి, రామచంద్రమూర్తి అద్దెకువుంటున్న యింటిముందే ఆగాడు. రామచంద్రమూర్తి ఆశ్చర్యపోతూ 'ఇదేమిటి?' అన్నాడు. సుదర్శనం వినిపించుకోకుండా "మీరిద్దరూ ఇక్కడే వుండండి. నేను లోపలికిపోయి అడిగి వస్తాను." అంటూ ప్రహారీ గుమ్మందాటి లోపలికి పోయాడు.

ఇంట్లో పంచలో కృష్ణారావు జనార్దనంతో మాట్లాడుతూ నిలుచుని వున్నాడు.

సుదర్శనం కనపించగానే, జనార్దనం గతుక్కుమని మళ్లీ సర్దుకుని "రండి. కూర్చోండి." అని మర్యాదచేసి, ముఖం తుడుచుకుంటూ "మీరు నన్ను క్షమించాలి. నా చేతికి డబ్బువచ్చిన వెంటనే మీ ఇరవై రూపాయలూ మీకిద్దామనుకున్నాను. కాని, మాయింట్లో అద్దెకున్న ఆయనకు ఏదో ఇబ్బంది వొచ్చిపడితే, 'పదిరోజుల్లో మీకివ్వవచ్చు కదా' అని ఆయనకు ఇచ్చాను. కానీ ఆయన మాట నిలబెట్టుకోలేకపోయారు. ఇంతవరకూ ఆయన ఇంటికే రాలేదు. ఆయన గారు రాగానే అడిగి ఎట్లాగో వసూలుచేసి రేపు పొద్దున్నే మీ యింటికి తెచ్చియిస్తాను" అన్నాడు.

ఇంతలో వాకిట్లో నిలుచున్న చంద్రమూర్తీ, రామశాస్త్రీ యింట్లోకి వచ్చారు. జనార్దనం రామచంద్రమూ చూసి "అడుగో ఆయనే! వచ్చే ఇంట్లోకి పోగానే అడుగుతాను" అన్నా

సుదర్శనం నోట మాటలేకుండా ప్రతిమవలె కూర్చుండిపోయాడు. ఆ ఒక్క నిముషానికిగానీ ఆశ్చర్యంలోను తేరుకోలేదు. తేరుకుని నెమ్మదిగా "ఆ కేనా మీరిచ్చింది? అయితే మీరడగనక్క లేదు" అన్నాడు.

ఒక్క నిముషం తర్వాత ఆ అయిదుగ అసలుసంగతి అర్థమై, తర్వాత ఒకగంట కలిసి కట్టుగా నవ్వుకున్నారు.

రెమి హాస్యనాటికం—ప్రతి శుక్రవారం రేడియో సిలోన్—41 /2మీ తరంగాలాంతరము మీద సాం 6-30 నుండి 6-45 గంటల వరకు వ్యాప్తి చేయును.